

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători,

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală „Cepoi Sergiu”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Întreprinderea Individuală „Cepoi Sergiu” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015 prin care cererea de apel depusă de către Întreprinderea Individuală „Cepoi Sergiu” a fost admisă, hotărîrea Judecătorieie Rîșcani, mun. Chișinău din 23 iunie 2015 a fost casată și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii ca fiind tardivă,

C O N S T A T Ă :

La data de 27.12.2013 ÎI „Cepoi Sergiu” a depus o cerere de chemare în instanța de contencios administrativ către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (în continuare IFS) privind la anularea Actului nr.1-628536 din 26.07.2013, semnat de inspectorii Direcției control fiscal, Guțu A. și Druga O., anularea Deciziei nr.2797/3/11 din 21.08.2013, emisă de IFS mun. Chișinău, Direcția Control Fiscal nr.3; Anularea Deciziei IFS pe mun. Chișinău nr.650 din 19.09.2013 pe marginea contestației împotriva Deciziei nr.2797/3/11 din 21.08.2013, emisă de IFS mun. Chișinău, Direcția Control Fiscal, restituirea sumei de 30000 lei, plătită ca amendă de către ÎI “Cepoi Sergiu”, ulterior în cadrul examinării cauzei, la ședința din data de 11.05.2015. Reprezentantul reclamantului a prezentat cererea de concretizare în temeiul art. 60 CPC.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 21 august 2013, în absența ÎI „Cepoi Sergiu”, a fost emisă Decizia nr.2797/3/11 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către ÎI „Cepoi Sergiu”, cu aplicarea unor amenzi în sumă totală de 60000 lei, iar la 25 septembrie 2013 a luat cunoștință cu Decizia IFS pe mun. Chișinău nr.650 din 19 septembrie 2013, pe marginea contestației împotriva Deciziei nr.2797/3/11 din 21 august 2013, emisă de IFS mun. Chișinău, Direcția

Control Fiscal, menționând că și această decizie a fost adoptată în absența reclamantului, iar întru apărarea drepturilor întreprinderii, doar la 22 octombrie 2013 și nu mai devreme, pe numele Inspectoratului Fiscal Principal de Stat s-a depus o contestație împotriva Deciziei nr.2797/3/11 din 21 august 2013 și Deciziei nr. 650 din 19 septembrie 2013, urmare examinării contestației, a fost emisă Decizia nr.500 din 28 noiembrie 2013, prin care s-a respins contestația depusă de către contribuabil și s-a menținut decizia nr.2797/3/11 din 21.08.2013, emisă de IFS pe mun.Chișinău.

Menționează că, Deciziile IFS pe mun.Chișinău nr.2797/3/11 din 21 august 2013 și nr. 650 din 19 septembrie 2013, au fost emise cu încălcarea procedurii de examinare a cazurilor de încălcare fiscală și cu aplicarea eronată a prevederilor legislației, deaceia este de părerea că ambele decizii urmează a fi anulate, deoarece drept temei pentru emiterea Deciziei IFS pe mun.Chișinău nr.2797/3/11 din 21 august 2013 a servit Actul nr. 1-628536 din 26 iulie 2013, semnat de inspectorii Direcției control fiscal nr.3 Guțu A. și Druga O., documentul respectiv fiind unul tendențios și incorect, care nu reflectă realitatea și care vine în contradicție cu articolul 8 Cod fiscal, potrivit căruia contribuabilul are dreptul să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuții de administrare fiscală și a persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora, iar conform înscrisurilor din Actul de control, în scopul examinării cazului descris mai sus, au fost invitați la data de 21.08.2013, ora 14-00, la IFS pe mun.Chișinău, Direcția control Fiscal nr.3, cu adresa, șos.Hîncești 53, of. 703, 704.

Afirmă că, la data de 21.08.2013 la ora 13-45 reprezentantul reclamantului Alexandru Lipcan împreună cu directorul întreprinderii Cepoi S., s-au prezentat la adresa indicată în Actul de control, însă de la ora 13:45 și pînă la ora 14:30 nu a mai apărut nimeni în birourile în care, potrivit invitației, urma să se prezinte și în acea situație, pentru a avea o dovadă a faptului că s-au prezentat la IFS la data și ora indicată în invitație, au întocmit pe loc o adresare-lămurire și nu contestație pe numele inspectorilor care au efectuat controlul dar nu pe numele Inspectoratului Fiscal de stat pe mun.Chișinău.

Invocă că, adresarea respectivă au înregistrat-o în cancelarie la ora 14-30, au mai așteptat încă jumătate de oră și dacă funcționarii care i-au invitat nu erau pe loc, sau retras la întreprindere, astfel la 25 septembrie 2013, au făcut cunoștință cu Decizia IFS pe mun.Chișinău nr.650 din 19 septembrie 2013, pe marginea contestației împotriva Deciziei nr.2797/3/11 din 21 august 2013, emisă de IFS mun.Chișinău, Direcția Control Fiscal, din care a aflat că, de fapt, la 21 august 2013, în ziua în care ei au fost prezenți la IFS, iar acolo nu erau pe loc persoanele care i-au invitat, a fost emisă Decizia nr.27/3711, prin care întreprinderea administrată de reclamantă a fost amendată cu 60000 lei.

Explică că, declară pe propria răspundere că, nu a adresat nici o contestație pe marginea Deciziei IFS nr.27/3711 din 21 august 2013, din simplu motiv, că nu cunoștea despre existența unei asemenea decizii, mai ales că a fost emisă în absența

sa, iar din discuțiile pe care le-a avut la IFS, dar și din discursurile în ședințele de judecată ale reprezentantului pârâtului, a înțeles că drept contestație a fost calificată adresarea-lămurire pe care a depus-o în cancelaria IFS în ziua de 21 august 2013, dar în care nu se face nici o trimitere la vreo decizie emisă în raport cu ÎI „Cepoi Sergiu”, sau conform Dicționarului explicativ al limbii române, cuvântul contestație se tâlmăcește ca o plîngere îndreptată către un organ ierarhic superior împotriva actelor ilegale (sau considerate nedrepte) comise de organul ierarhic inferior, fapt pentru care se solicită revizuirea sau anularea hotărîrii respective, astfel, Organul fiscal a admis o eroare serioasă, emițînd Decizia IFS pe mun.Chișinău nr.650 din 19 septembrie 2013, pe marginea contestației împotriva Deciziei nr.2797/3/11 din 21 august 2013.

Argumentează că, nu a adresat nici contestație referitoare la o decizia IFS din 21.08.2013, astfel, s-a emis o decizie pe marginea unui document inexistent, în mod special a precizat, că Decizia nr.27973/11 din 21 august 2013 fost emisă în absența contribuabilului, deși acesta a fost prezent la fața locului în ziua indicată, contravine art.243, Cod fiscal, iar prin această atitudine încă o dată s-a ignorat articolul 8 Cod fiscal.

Invocă că, la 22 octombrie 2013, în adresa Inspectoratului Fiscal Principal de Stat a depus o contestație împotriva Deciziei nr.650 din 19 septembrie 2013, emisă de mun.Chișinău, în consecință a fost emisă Decizia IFPS nr. 500 din 28 noiembrie 2013, cu care a făcut cunoștință la data de 06.12.2012, IFPS prin Decizia sa a respins contestația depusă de către contribuabil și a menținut decizia nr.2797/3/11 din 21.08.2013 emisă de IFS pe mun.Chișinău.

Consideră că, IFPS nu a atras atenția la încălcările admise de care organele ierarhic inferioare la examinarea materialelor conținute în dosar, ignorînd în totalitate contestația depusă, totodată, respinge categoric pretenția IFS pe mun.Chișinău expusă în referința sa precum că ei ar fi depășit termenii de prescripție, motiv pentru care solicită instanței respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind depuse cu încălcarea termenul de prescripție(tardiv).

Specifică că, chiar în decizia IFPS nr. 500 din 28 noiembrie 2013, în punctul II se stipulează expres: în caz de dezacord cu prezenta decizie, contribuabilul dispune de dreptul de a se adresa în instanța de judecată în conformitate cu legislația în vigoare, astfel, cererea este depusă în judecată la 26 decembrie 2013 și se încadrează în tocmai în termenul de prescripție.

Pârâtul Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău a depus referință la cererea de chemare în judecată, solicitînd respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și tardivă (f.d.21-24).

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 23.06.2015, s-a respins, ca fiind neîntemeiată și tardivă acțiunea.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune, se încadrează în prevederile legii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2015, cererea de apel depusă de către ÎI „Cepoi Sergiu” a fost admisă. A fost casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23.06.2015 și emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii ca fiind tardivă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelanți nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului iar argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 10 februarie 2016 ÎI „Cepoi Sergiu” a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu remitere a cauzei spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului, aceasta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurenta că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 03 decembrie 2015 a fost contestată cu recurs la 10 februarie 2016. Avînd în vedere că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 12 ianuarie 2016, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 01 martie 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău copia recursului depus de către ÎI „Cepoi Sergiu”, cu informarea concomitentă a acestora despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data examinării chestiunii admisibilității recursului depus de către ÎI „Cepoi Sergiu”, intimatul nu a depus referința în vederea exprimării opiniei vis-a-vis de argumentele înaintate în cererea de recurs.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs declarată de ÎI „Cepoi Sergiu”, Colegiul atestă că acesta nu indică nici un argument vis-a-vis de legalitatea deciziei instanței de apel.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs declarate de ÎI „Cepoi Sergiu”, nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei și prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către ÎI „Cepoi Sergiu” ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎI „Cepoi Sergiu” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C.,
completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții
Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „Cepoi Sergiu” se
consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea